N°. 3610. 1859.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

ZATURDAG 19 MAART.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *ƒ* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *ƒ* 6.00.

Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *ƒ* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 18 Maart.

Wie poogt uit den Franschen *Moniteur* te vernemen wat Keizer Napoleon wil, die zou welligt met gelijke kans de eerste kaartenlegster de beste kunnen raadplegen. Zeker is er geene pen in Europa meer bekwaam om duidelijk en klaar dát te zeggen wat zij wil doen verstaan, dan de pen van den derden Bonaparte. Als de Keizer wil begrepen worden, dan zet hij de punten zoo naauwkeurig op de i, dat er niemand in staat is om daaromtrent eenigen twijfel op te werpen. Is het derhalve niet opvallend, dat wij sinds 1° Januarij 1859 uit Parijs slechts eene dusdanige orakel-taal ontvangen, dat er ieder uithaalt wat hem belieft? Waarom spreekt men thans zoo dubbelzinnig ter plaatse, van waar men gewoon was eene taal te hooren, die, om eene uitdrukking van een onzer ministers van Justicie te gebruiken, zoo helder was als het zuiverst kristal? De *Moniteur* verzekert herhaaldelijk, dat niemand ter wereld opregter en loyaler spreekt dan de Fransche Keizer; en toch nu eens boos en dan weer droevig zijn de weeklagten, die de *Moniteur* aanheft, omdat én de Fransche onderzaten, én de vreemde mogendheden met hunne volken des Keizers bedoelingen zoo verkeerd opvatten! Maar aan wie ligt de schuld? Waarom heeft de Fransche Keizer de kunst verleerd, om duidelijk te spreken, eene kunst, waaraan niet slechts Frankrijk, maar tevens gansch Europa in den persoon van Lodewijk Napoleon te Bordeaux, te Parijs, te Rennes en overal waar hij vroeger sprak, hulde gebragt heeft? Heeft daarenboven de Keizer den gulden regel vergeten door een der beste letterkundigen gesteld: *ce qui n'est pas clair, n'est pas Français*? Het behoeft hem bevreemden, dat de volken zich verontrusten, als zij zien, dat zelfs zijne eigene onderdanen het Fransch, dat de *Moniteur* schrijft, niet meer verstaan, en zich al meer en meer beangst maken, naarmate de *Moniteur* meerder pogingen doet om te verklaren, dat de Keizer geen oorlog wil? Dat komt niet slechts omdat de woorden in strijd zijn met de feiten; maar daarenboven ook omdat de *Moniteur* sinds drie maanden het beginsel van Talleyrand schijnt in praktijk te brengen, dat de woorden dienen om de gedachten te verheelen. Daaraan is het toe te schrijven dat de velerlei betuigingen van des Keizers vredelievende gezindheid een vorm erlangen, die even oorlogzuchtig als vreedzaam is, naar gelang dat men 't opneemt. Met één woord, de *Moniteur* heeft de rondheid en klaarheid van taal ingevoerd, die aan de orakels van Delphos eigen was.

Daarbij komt, dat men te Parijs in de Tuileriën wel wat al te veel wordt heen- en weêrgeslingerd, om te kunnen vertrouwen, dat de meening, die er van daag geldt, ook nog morgen eenige waarde hebben zal. Wij hebben reeds in den loop van het vorig jaar herhaaldelijk opgemerkt, dat sinds de Januarij-aanslag de hand des Keizers niet meer zoo vast, noch zijn blik zoo helder was als vroeger. Maar in den laatsten tijd is dat zoo blijkbaar geworden, dat een kind het zien kan. Er heerscht daar een rondtasten in den blinde plaats, alsof er *blindemannetje* gespeeld werd. Maar let wel op, dat *blindemannetje* spelen betreft den vrede van Europa! Men loopt geblinddoekt rond in de hoop van Oostenrijk te ontmoeten op een punt, waar een oorlog kan worden aangevangen, zonder de inmenging van de overige belanghebbenden in het Europeesch gezin. Tot dus verre heeft men herhaaldelijk het hoofd gestooten én tegen de Franschen, én tegen de Duitschers, én tegen de Engelschen. En als het dan bleek, dat men zich vergist had, moest er iets worden gedaan, om de vergissing goed te maken. Die stap, dien men vooruit gewaagd had, moest, zoo niet teruggetrokken, altans vergoêlijkt worden. En zoo hebben de verklaringen van het Fransche gouvernement langzamerhand iets gekregen van de beweging der baren, die op en neêr gaan, maar toch haren weg voortzetten.

Uit dat oogpunt beschouwd, is de laatste vredelievende betuiging van den *Moniteur*, die wij gisteren aan onze lezers in haar geheel hebben medegedeeld, niet zeer bemoedigend. Had de verklaring van den 6n Maart de strekking, om aan de Fransche onderdanen te beduiden, dat de Keizer geen oorlog zal maken als hij er niet toe gedwongen wordt; die van den 16n Maart heeft ten doel, om de Engelschen, maar vooral de Duitschers buiten de quaestie te houden. Vrij vertaald in rond Hollandsch zegt zij: „Laat mij gerust met de Oostenrijkers oorlog voeren; ik heb geen plan om aan Engeland of Duitschland eenig nadeel toe te brengen."

De vraag is nu, of men te Londen en te Berlijn voor het lied van den vogelaar gewillige ooren zal hebben. De Duitschers zijn bereids op den weg gebragt om er naar te luisteren. Het valsche liberalismus, dat in de groote bladen van Duitschland door middel van Israëlitische pennen het woord voert, heeft zich laten wijs maken dat Oostenrijk zijn invloed te ver uitstrekt in Italië, dewijl het met den Koning van Napels ook den heiligen Stoel beschermt. Dat balletje, te gelijker tijd opgeworpen te Parijs en te Turijn, is onmiddellijk opgevangen in de pers van Keulen en Berlijn, en het begin geweest van eene wending in enkele streken van Duitschland. Het is om aan die wending de behulpzame hand te bieden, dat thans de *Moniteur* zoo vreedzaam de Duitschers en met naam de Pruissen toespreekt.

Intusschen heeft de Pruissische pers zich wel wat onnoozel betoond met zoo spoedig in het haar aangeboden lokaas te bijten. Immers, wat had haar tegen de Fransche politiek in verzet gebragt? De feiten zijn openbaar. Eene brochure in de onmiddellijke nabijheid des Keizers geschreven, nadat deze verklaard had over Oostenrijk ontevreden te zijn, verkondigde de leer, „dat er regten zijn heiliger dan de traktaten, en dat die regten zijn de regten der Italianen tegen Oostenrijk. Frankrijk moet die regten in bescherming nemen, en om Italië vrij te maken, de Oostenrijkers uit Italië verjagen." Deze brochure werd in Frankrijk door den *Moniteur* niet gedesavoueerd, maar aangekondigd en geprezen! Daarop verscheen Koning Victor Emmanuel met zijne troonrede als de vertegenwoordiger van (gansch) Italië, die de klagt van Italië gehoord had en van de gebeurtenissen het middel wachtte om daaraan voldoening te geven. Vervolgens kwam het huwelijk van prins Napoleon, wiens vrienden den oorlog tegen Oostenrijk en den Paus predikten, en die zelf te Turijn en te Genua borg sprak voor de levendigheid der sympathiën, die hij, ook namens den Keizer, niet slechts aan Piëmont, maar aan Italië verzekert. Wat was dat anders dan de aankondiging van een oorlog tegen Oostenrijk en zijne regten, door de traktaten van 1815 bevestigd? Wat wonder, dat gansch Europa daartegen in beweging kwam? Het bleek weldra te Parijs en te Turijn, dat men de zaak, als een blinde man, aan het verkeerd eind had aangepakt. Men was met der daad te rond en te opregt geweest.

Men moest een middel zoeken om aan de over gansch Europa ontstane verontwaardiging een uitweg te banen. Men vond er dit op, dat de traktaten van 1815 door Oostenrijk in Italië geschonden waren, en dat Oostenrijk tot de inachtneming dier traktaten moest worden teruggeroepen. En om nu aan de beschuldiging, dat Oostenrijk de traktaten geschonden heeft, ingang te bezorgen, wees men op de of- en defensieve traktaten, door Oostenrijk sinds dertig en meerdere jaren met de Italiaansche vorsten gesloten, ten einde elkander te beveiligen tegen revolutionnaire aanslagen. Naauwelijks was deze beschuldiging geuit, of zij werd aangegrepen te Keulen en te Berlijn, als ware daarin de gelegenheid aangewezen, om den gevreesden oorlog te vermijden. Oostenrijk zou en moest die traktaten opzeggen. Waarom? Waren zij in strijd met de traktaten van 1815? Zij bestaan meer dan een vierde eeuw met voorkennis van gansch Europa, en nooit heeft iemand daartegen bezwaar gehad. Zelfs is lord Palmerston, in de dagen zijner rumoerzucht, toen hij gedurende 1847 in Italië de beroeringen van 1848 voorbereidde, nooit op het denkbeeld gekomen, dat die traktaten streden met het Europeesch staten-regt. Wat meer is, op het oogenblik, dat men in die traktaten te Parijs en te Turijn een voorwendsel zoekt om oorlog te maken, wordt het bekend, en de Fransche *Moniteur* heeft het officiëel openbaar gemaakt, dat er een dergelijk geheim traktaat bestond tusschen Keizer Napoleon en Victor Emmanuel. Zoo dat zij zich-zelven bezondigd hebben aan het euvel, dat zij aan Oostenrijk als een *casus belli* opwerpen!

Zoo er iets blijkbaar is, dan is het zeker dit, dat de beschuldiging tegen Oostenrijk slechts een voorwendsel is, om langs een anderen weg tot dienzelfden oorlog te komen, die gansch Europa in tegenweer begon te brengen.

En dat voorwendsel begint men in de Pruissische pers voor goede munt aan te nemen! Wij vertrouwen intusschen, dat de kabinetten van Londen en Berlijn, iets verder zullen zien, dan de voorlichters der publieke opinie in de pers, die een heel eind op weg zijn, om zich in een valstrik te laten vangen. De Engelsche staatslieden zijn, in den regel, noch vreesachtig, noch ligtgeloovig. Zij zullen, gelooven wij, als het ten minste in hun belang is, licht brengen te Berlijn, en er moed geven. In dat geval zal de Fransche diplomatie gedwongen worden, om zich met hare bondgenooten te verstaan. Zoo neen, dan zal Frankrijk ten oorlog uittrekken onder het gewapend toezigt van Engeland en Duitschland.

Met andere woorden, blijkens de jongste stukken van den *Moniteur* tracht men te Parijs de druiven, die gebleken waren niet rijp te zijn, te doen rijpen. Bovendien moet men daaruit afleiden, dat de questie thans niet zoo zeer te Parijs en te Weenen hangt, als te Londen en te Berlijn, waar men, tot groot gevaar van den vrede, in verre na niet die stelling heeft ingenomen, die voor het behoud van den vrede wenschelijk is.

Inmiddels loopt Europa nog het gevaar, dat graaf de Cavour, die zijn land aan den boord van een afgrond, en zijn Koning nabij eene gedwongene abdikatie heeft gebragt, in een oogenblik van wanhoop en radeloosheid, een beroep doet op de gebeurtenissen, waarop de troonrede heeft gezinspeeld, en een gevecht aan de grenzen veroorzaakt tusschen de Piëmontezen en Oostenrijkers. Dat kan alle dagen gebeuren, want de legermagten staan gewapend tegenover elkander. Ook in het geval dat de aanval op zijn (geheim) bevel geschiedt, zal de klagt van hem uitgaan, dat hij door Oostenrijk aangevallen is, en de hulp der Franschen behoeft. Dat is te Londen en te Berlijn bekend. En middelerwijl het behoud van den vrede alzoo op de punt van een naald staat, die in handen is van den man, wiens belang vordert, dat hij den naald vallen laat, onderhandelt men te Parijs over eischen, waarvan het onregt, de onbillijkheid, en de verregaande gevaarlijke strekking niet te miskennen zijn! Wij gelooven, dat deze twee groote mogendheden, indien zij in plaats van zich met woorden te laten paaijen, waarborgen voor het behoud van den vrede wilden vragen, iets anders te doen zouden hebben.

Onze bladen zijn tegenwoordig opgevuld met berigten over de gunstige ontvangst, welke Poërio, en de andere Napolitaansche ballingen in Engeland ondervinden. Zonder oordeel overschrijvende wat zij in de Engelsche bladen vinden, stellen zij Poërio voor als een martelaar voor regt en vrijheid, een slagtoffer der dwingelandij van den Koning van Napels. Het is om die reden wenschelijk dat men ook kennis neme van stemmen, die in Engeland protesteren tegen de hulde, aan personen gebragt, welke dit waarlijk niet verdienen. Ziehier, onder anderen, wat de heer George Bowyer, lid van het Lagerhuis, aan de *Weekly Register* over Poërio schrijft:

„...... Ik moet in de eerste plaats een dwaling herstellen omtrent de identiteit des persoons. Er heeft een persoon bestaan, Poërio geheeten, een achtenswaardig regtsgeleerde, en in 1821 lid van het Napolitaansch Parlement. Hij is echter reeds ongeveer twintig jaren geleden gestorven. Vele personen verwarren dezen staatsman met den balling Poërio, thans te Cork ontscheept, de zoon van den eersten. Deze man werd den Koning in dagen van beroering als minister opgedrongen, en stond twee maanden aan het hoofd der policie. Later werd hij beschuldigd en overtuigd, van aan een zamenzwering tegen zijn vaderland deel te hebben genomen."

Inderdaad, het is gebleken dat Poërio in der tijd in onderhandeling is getreden met een partij, welke het eiland Sicilië van den Napolitaanschen troon wilde los maken. Hij was dus aan niets minder schuldig dan aan hoogverraad, een misdaad, die in alle landen der wereld met den dood wordt gestraft. Te regt merkt de heer Bowyer dan ook verder in zijn brief op:

„In allen gevalle zijn Poërio en zijne lotgenooten wegens hoogverraad veroordeeld geweest, en het past ons te bedenken dat de Engelsche regering niet zoo bijzonder zachtzinnig gehandeld heeft ten opzigte van Smith O'Brien, en dat in de Ionische eilanden, onder den Lord-opperkommissaris Ward, het bestuur een aantal grieken, die waren opgestaan, heeft getuchtigd, over de kling gejaagd of opgehangen."

Het gebeurt in Engeland wel meer dat men de gelijkenis van den splinter en den balk vergeet. Terzelfder tijd dat men er de Napolitaansche landverraders een feestelijke hulde bragt, viel er in het Lagerhuis een beraadslaging voor, waaraan het volgende ontleend is.

De heer *Gilpin* vestigt de aandacht van het Huis op de vernieling van het 26e regiment Indische infanterie te Ujualla den 1n Augustus 1857, en waarvan men de bijzonderheden vindt in een boek getiteld *„The crisis of the Punjab"* door Frederick Cooper Esq., toenmaals gedelegeerd kommissaris der Regering in Umritzur. Spreker is van oordeel, dat het gebeurde met het 26e regiment de zwartste bladzijde uit het bloedige boek van den omwentelingsoorlog is. Hij leest de beschrijving voor, welke de heer Cooper van de vernieling des regiments geeft, nadat het zich over had gegeven op belofte van een regtvaardig vonnis. Meer dan 230 manschappen werden gefusilleerd, 45 verstikt en 41 voor de kanonnen gebonden en aan flarden geschoten, zonder den schijn zelfs van het vonnis, dat hun beloofd was.

De generaal *Thompson* zegt, dat de geschiedenis van het heidendom noch die der middeleeuwen zulk een afschuwelijke daad hebben aan te wijzen.

Lord *Stanley* (minister van Koloniën) zegt ongeveer het volgende: Het is onmogelijk deze bijzonderheden te lezen zonder leedwezen te gevoelen en smartelijk aangedaan te worden. Wat er van de medegedeelte feiten waar is zal waarschijnlijk nooit regt bekend worden, maar het regiment was in opstand, en het is waarschijnlijk dat het 't een of ander misdaan had, waardoor zij verbitterd werden, die het lieten vernielen. Ik betreur dat zulk bloedbad heeft plaats gehad, maar ik hoop dat het Huis, na alles wat hierover gezegd is, zoo wijs zal zijn van deze zaak stilzwijgend te laten voorbijgaan. Dit zal de beste kommentaar zijn, die op zulke handelingen te leveren is.

Het Lagerhuis handelde ingevolge den wensch des ministers: het zweeg over de onmenschelijke wreedheid, in weerwil van het gegeven woord, aan meer dan drie honderd Sepoys gepleegd, terwijl verscheidene zijner leden deel namen aan de verheerlijking van Poërio en in hunne *speeches* den Koning van Napels als een gruwzamen dwingeland afschilderden, omdat hij landverraders een tiental jaren gevangen heeft gehouden.

H. M. de Koningin-moeder heeft gisteren, de sterfdag van wijlen Koning Willem II, den grafkelder te Delft bezocht.

Heden is bij den Hoogen Raad (burgerlijke kamer), behandeld de zaak van den heer P. Regout, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, eischer in kassatie, tegen den burgemeester der gemeente Maastricht, verweerder. Het betreft daarbij het bekende geschil over de intrekking der vergunning aan den eischer door het gemeentebestuur van Maastricht gegeven tot verlichting dier stad door middel van gaz en den bij die intrekking gegeven last tot opruiming der reeds gelegde buizen, tegen welke handelwijze door den eischer was opgekomen, hoofdzakelijk op grond, daardoor was inbreuk gemaakt op kontraktuele bepalingen tusschen partijen gesloten. Gelijk men zich zal herinneren, is aan den eischer, zoowel bij de regtbank te Maastricht als in hooger beroep bij het hof in Limburg, zijn eisch ontzegd. Tegen laatstgemelde uitspraak, houdende bevestiging van het in eersten aanleg uitgesproken vonnis; in kassatie zijnde gekomen, zijn door den eischer zes middelen van kassatie voorgedragen. Mrs. W. Wintgens en A. de Pinto zijn voor den eischer en Mr. J. C. Faber van Riemsdijk voor den verweerder opgetreden. Den 29n April zal de heer adv.-gen. Gregory in deze zijne konkluzie voordragen.

Heden heeft de advokaat generaal Gregory eene konkluzie genomen, in het regtsgeding betreffende het Haarlemmermeer strekkende ten voordeele van den Staat. De uitspraak is op den 6 Mei bepaald.

De *Prov. Drentsche Ct.* zegt nopens de spoorwegquaestie: „Men verlangt ons gevoelen te kennen over de vraag, of het noodig zou zijn, aan de hooge Regering Drenthe's en Assen's belang bij de spoorwegzaak terwijl er eene nadere voordragt dienaangaande bij de Staten-Generaal verwacht wordt, op nieuw aan te bevelen. Wij achten dat voor zoover de Hooge Regering aangaat, voor als nog onnoodig. Onlangs meldden wij, dat de wijzigingen, in de afdeelingen van de Tweede Kamer tegen de koncessie van den noorderspoorweg ingebragt, het goevernement niet hadden genoopt, om in die koncessie wijzigingen te brengen betreffende de rigting der aan te leggen spoorweglinie of andere hoofdzaken. Naar de door ons ingewonnen berigten, gelooven wij thans nog de waarheid van dat berigt te kunnen bevestigen.

Naar men verneemt, zijn er valsche koupons in omloop van het administratie-kantoor van S. en D. Saportas, dd. September 1858, groot *f* 14,85. Als kenmerk wordt opgegeven, dat aan het papier van die koupons het watermerk ontbreekt. Aan een kantoor te Rotterdam werd gisteren zoodanige koupon geprezenteerd.

Heden nacht ten twee en een half ure, is er door een onbekende oorzaak brand ontstaan in den zaagmolen *het Schaap* op het Achterpad buiten de Zaagpoort, toebehoorende aan den heer E. Sanders. Hoewel drie brandspuiten gewerkt hebben, was de molen ten vier en een half ure geheel afgebrand.

Z. M. heeft benoemd: tot mede-direkteur van de Nederl. Bank, R. D. Wolterbeek; tot regter in de arr.-regtbank te Groningen, jhr. mr. R. A. Quintus; en jhr. mr. C. van Eysinga, benoemd tot lid van de Gedeputeerde Staten van Friesland, eervol ontslagen als plaatsvervangend voorzitter van den militieraad voor de ligting van dit jaar, zitting houdende te Leeuwarden, en in deszelfs plaats benoemd M. Manger Cats; alsmede pensioen verleend aan B. M. Dibbetz, wed. van S. Spree, in leven ontv. der dir. bel. te Leeuwarden, *f* 2991; C. de Roth, wed. van C. Fraser, idem te Amsterdam, *f* 3000; M. B. Wemans, wed. van P. H. J. Neujean, idem der in- en uitg. regten en acc. te Venlo, *f* 1329.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Donderdag, 17 Maart.

In deze zitting is eerst behandeld de konkluzie van het rapport der kommissie voor de verzoekschriften op het adres van B. Birkenthal van Galicië, thans in Nederland zich ophoudende, zich beklagende over het gevaar voor hem bestaande van uitzetting uit het Rijk. De konkluzie van het rapport strekte: 1° om het adres met bijlagen ter griffie neder te leggen, en 2° afschrift daarvan te zenden aan den minister van Justicie, met de betuiging van den wensch der Kamer, dat op het regt, gewaarborgd bij art. 3 der Grondwet, slechts die uitzonderingen worden toegepast, welke bij de wet van 1849 geoorloofd en daarenboven door het belang van den Staat gevorderd worden.

Aan de beraadslagingen over deze konkluzie namen deel de heeren: Godefroi, van Eck, van Wintershoven en de minister van Justicie, wordende daarbij voornamelijk gehandeld over de toepassing van de bepalingen der vreemdelingenwet door het Departement van Justicie. De Kommissie voor de verzoekschriften, na de inlichtingen van den minister gehoord te hebben, waaruit bleek dat de beginselen van gastvrijheid ook op den adressant toegepast werden, trok daarop het tweede gedeelte harer konkluzie in, waarop de Kamer het eerste gedeelte daarvan zonder hoofdelijke stemming goedkeurde.

Daarna is in overweging genomen de konkluzie van het rapport der Kommissie tot onderzoek der inlichtingen op het adres van W. Bosch, bezwaren inhoudende ten opzigte van het koninklijke besluit van 13 Januarij 1854, n°. 64, betrekkelijk het gebruik maken van goevernementsbescheiden in koloniale aangelegenheden, en omtrent de toepassing der bepalingen van dat besluit ten zijnen opzigte.

De Kommissie had voorgesteld om een afschrift van het rapport te zenden aan den minister van Koloniën met uitnoodiging om:

1°. alsnog, voor zooveel geene redenen van algemeen belang zich daartegen verzetten, aan het verzoek, in het adres van den heer Bosch vervat, te voldoen, en

2°. aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal het gevoelen der Regering te willen kenbaar maken omtrent de wenschelijkheid eener herziening van het koninklijk besluit van 13 Januarij 1854.

Daar, na het uitbrengen van het Verslag, de minister van Koloniën dat gevoelen in zijne Memorie van Beantwoording op het Voorloopig Verslag omtrent het wetsontwerp betrekkelijk de regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1855 had doen kennen, en de wenschelijkheid der herziening daarbij had erkend, trok de Kommissie het tweede deel der konkluzie in. Over het eerste deel werd het woord gevoerd door de heeren van Eck, van Hoëvell, Godefroi en Duymaer van Twist, die hoofdzakelijk over de verandering van het besluit aangaande de openbaarmaking en de verwijdering van tot het Indische gouvernements-archief behoorende stukken hunne gedachten mededeelden. De beide laatsten bestreden tevens de konkluzie van het rapport, hetgeen ook geschiedde door den Minister van Koloniën, welke in zijne rede daarbij deed uitkomen de strekking van het verzoek van den adressant tot teruggave en inzage van stukken die deze verlangde te gebruiken ter zijner regtvaardiging, tegen eene beschuldiging in den tijd door den Goeverneur-Generaal, tegen hem ingebragt. De heer Hoynck van Papendrecht verdedigde als lid der Kommissie tot onderzoek der konkluzie, van het verslag, waarna de heer Godefroi voorstelde het volgende besluit te nemen:

„De Kamer, vertrouwende op de toezegging van den minister van Koloniën, dat het Koninklijk besluit van 13 Jan. 1854 (*Indisch Staatsblad* n°. 18) aan eene herziening zal worden onderworpen, besluit de inlichtingen aan de Kamer medegedeeld bij schrijven van den vorigen minister van Koloniën van 9 Julij 1857, voor kennisgeving aan te nemen."

Nadat de heer van Nispen van Sevenaer nog aan de breedvoerige behandeling dezer aangelegenheid had deel genomen werd zoowel de gewijzigde konkluzie van het rapport der kommissie, als het gemotiveerd besluit, door den heer Godefroi voorgesteld, verworpen, het eerste met 41 tegen 21 stemmen, het tweede met 35 tegen 27 stemmen.

Ten derde behandelde de Kamer de konkluzie van het rapport der kommissie tot onderzoek van het verslag der algemeene kommissie van liquidatie der laken van de voormalige wees- en momboirkamers wegens den stand harer werkzaamheden op 31 Dec. 1857, strekkende om het regeringsverslag voor kennisgeving aan te nemen en bij afschrift aan den minister van Financiën mede te deelen. Hierover voerden het woord de heeren Schimmelpenninck en Olivier, leden der kommissie van liquidatie, die daarbij de handelingen dier kommissie verdedigden welke zij vermeenden in het verslag onjuist beoordeeld te zijn.

Nadat de heer Godefroi en ook de minister van Fin. aan de behandeling hadden deelgenomen, werd de konkluzie van het rapport met 29 tegen 27 stemmen verworpen.

In deze zitting zijn ingekomen een wetsontwerp tot vaststelling der uitgaven voor verstrekkingen door het Departement van Marine voor 1859.

De kommissie voor het wetsontwerp betrekkelijk het regt van successie en overgang heeft daromtrent haar eindverslag uitgebragt. De dag der beraadslaging zal nader worden vastgesteld.

'S GRAVENHAGE, 18 Maart. Men verneemt, dat de zaak van mejufvrouw S. tegen den luitenant-generaal G., waarvan vroeger melding is gemaakt, bij onderlinge schikking is afgedaan en dien ten gevolge op heden ter rolle van de arrond. regtbank is geroijeerd.

SCHEVENINGEN, 17 Maart. De stuurman E. Plugge heeft gisteren morgen, nadat hij met zijn vaartuig gedurende het stormweder met gestreken mast voor anker had gelegen, bij het ophalen van den mast het ongeluk gehad dat deze ten gevolge van een stortzee nedersloeg, en hij aan de regterdij eene kneuzing ontving en het linkerscheenbeen op twee plaatsen gebroken werd. De ongelukkige, een braaf huisvader, is gisteren avond in dien treurigen toestand bij vrouw en kinderen gebragt, wier kostwinner zeker een paar maanden lang buiten verdiensten zal zijn.

DELFT, 17 Maart. De prijzen der Hooi-Boter waren van *f* 56 a *f* 66 naar kwaliteit.

BLOEMENDAAL, 4 Maart. Burgemeester en Wethouders van Bloemendaal, maken bekend, dat door het eervol ontslag van den heer H. Retel, als hoofdonderwijzer bij de openbare lagere school te Overveen, die betrekking met 1° Mei e. k. zal openvallen en noodigen onderwijzers met den rang van hoofd-onderwijzer, die naar gezegd ambt zouden wenschen te dingen, uit, om zich vóór den 23sten Maart aanstaanden met *vrachtvrije* brieven aan te melden bij den burgemeester dezer gemeente, onder overlegging der bij de wet op het lager onderwijs vereischte stukken en van een getuigschrift, vooral omtrent praktische bekwaamheid, afgegeven door den distrikts-schoolopziener, na den 1sten Januarij 1859.

Zij verwittigen belanghebbenden wijders, dat aan gemelde betrekking is verbonden eene jaarwedde van *f* 1000 met vrije woning, en dat alleen zij, wier stukken in orde worden bevonden, tot het vergelijkend examen nader zullen worden opgeroepen.

SCHOONHOVEN, 16 Maart. De weekmarkt van heden vertoonde veel vertier; Boter zeer geanimeerd, vond van *f* 1.10 tot *f* 1.20 per Ned. ℔ gereeden aftrek; intusschen blijven de aanvoeren nog al beperkt. Hennep blijft zich op den prijs der laatst verloopene drie weken souteneren, en hoezeer de koophast nog steeds gedrukt blijft, was de aanvoer en omzet van heden vrij voldoende. Hooikaas gold van *f* 18 tot *f* 22 en vond in goede kwaliteit attentie.

HOORN, 17 Maart. Op de markt alhier werden aangevoerd 13 stapels Kaas. Prijs: kleine Hooi *f* 24.75.

OMMEN, 15 Maart. Zeker persoon, W. Dubbink, uit de gemeente Hellendoorn, die zijne zuster van een naburig gehucht afhaalde, geraakte de vorige week, ten gevolge der duisternis, des avonds ten 10 ure, in den 4den sluisput van het Almelosche kanaal. De zuster, welke de brug beter trof, klopte bij den sluiswachter op de deur. De schrik had het meisje zóó sterk getroffen, dat zij niet spoedig het onheil kon te kennen geven; niet alleen de 18 voet diepte der sluis, maar de duisternis en gebrek aan de vereischte redmiddelen, maakten het onmogelijk, den 30jarigen landbouwer vroeger dan den volgenden morgen (natuurlijk dood) uit de diepte te voorschijn te brengen.

GOUDA, 17 Maart. Ik kan u thans mededeelen dat de ongelukkige krankzinnige, waarvan gisteren in uw blad melding is gemaakt eergisteren avond naar het gasthuis alhier is overgebragt. (*Amst. Ct.*)

BATAVIA, 23 Jan. (*Vervolg.*) Bij gebrek aan wettig geconstitueerde kamers van koophandel, heeft de regering op de drie hoofdplaatsen, uit een aantal chefs van de voornaamste handelshuizen, kommissiën gevormd, om advies uit te brengen over de uit Nederland gezonden wetsontwerpen voor de tarieven. Men roemt in het algemeen de keuze, maar niemand kan ontkennen, dat zoodanige keuze voor den vervolge moest overbodig ge-

maakt worden door het daarstellen van handelsligchamen, waarvan de besturende leden, gedeeltelijk door de belanghebbenden benoemd (hoezeer het laatste *alleen* het verkieslijkste ware) den handel wettig vertegenwoordigen, en dus geene sprake meer zijn kan van preferentiën of achteraanzetting.

— Aan het herstel der wegen in de rezidentie Batavia zal eindelijk begonnen worden, en wel door uitbesteding voor de materialen en vrijen arbeid, onder toezigt van goevernements ambtenaren, wat het werk aangaat.

— Den 20 Januarij kwam ter reede van Batavia het Engelsch schip *Cerimulzie*, gezagvoerder Blacklock, met eene rijke lading manufakturen.

Het was bij den Maneter vastgeraakt, en de kapitein had zich naar Batavia begeven, om daar hulp te zoeken.

De vice-admiraal, kommandant der Indische zeemagt, heeft met de meeste bereidwilligheid die hulp verschaft. Z. M. stoomschip *Ardjoeno*, met een aantal praauwen op sleeptouw, vertrok dadelijk naar het eiland, waar het ongeluk had plaats gevonden, en waar men, door een gedeelte der lading in de praauwen over te nemen, slaagde het schip te verligten en af te brengen.

De gezagvoerder verklaart, dat hij de redding van zijn schip *eenig en alleen* te danken heeft aan de oogenblikkelijke en bovenmatige hulp der Nederlandsche autoriteiten, en hij heeft zich verpligt geacht, die verklaring te herhalen in een brief, gerigt aan Z. Exc. den vice-admiraal, waarin hij tevens zijnen dank betuigt voor de hem bewezene doeltreffende en belanglooze assistentie.

— Te Djocjokarta stierf een der trouwste Javansche grooten, de onafhankelijke vorst Pakoe Alam (*spijker van het heelal*), en werd door zijn zoon met den rang van Adi-Pati vervangen, die eerst op zijn 40e jaar den eernaam van Pakoe Alam zal mogen aannemen.

— Ruim eene maand geleden zijn uit het detachement te Segerie, 30 palen ten N. van Maros, 8 man met 1 sergeant (allen Javanen) met hunne wapens naar Bonie gedeserteerd, welk vooral op Macassar eene groote sensatie heeft verwekt, zoodat de militaire kommandant aldaar eene kommissie, bestaande uit 2 kapiteins, naar Segerie heeft gezonden, om de zaak te onderzoeken. De afloop daarvan is, dat het overige gedeelte der inlandsche manschappen afgelost is, ter voorkoming dat zij het voorbeeld hunner kameraden zouden volgen. Men moet weten, dat het detachement op die plaats dagteekent van den laatsten opstand aldaar in Mei 1855, dus nu ruim 3½ jaar, waarbij de ambtenaar Collot d'Escury vermoord is geworden. Van dien tijd af zijn die soldaten nog niet afgelost geworden; het gevolg waarvan was, dat zij te veel met de Boeginesche bevolking in aanraking kwamen.

— *Benkoelen*. Den 14den November jl. zijn in Ollok Pandan twee koffijtuinen en drie sawavelden overstroomd, door de buiten hare oevers getreden rivier Wai Djamboe. De rijstvelden waren niet beplant, maar de waterleiding heeft veel geleden. De koffijtuinen zijn door de afgevoerde boomstammen en den hevigen stroom zoo goed als vernield. Op denzelfden dag is de boei in de straat van Poeloe Pisang bij een sterken gloro (deining of grondgolf) en door het verward raken van den ankerketting, weggeslagen, maar door spoedig aangebragte middelen heeft men haar teruggekregen en op het strand gehaald.

Ten gevolge van eene hevige banjer op den 15den November jl. in de Kroë-rivier, waarbij aan geen tegenstand te denken viel, heeft het water zich een anderen uitweg gebaand, dan door de tot dusverre bestaande monding, met dat gevolg, dat deze nu bijna geheel droog, en niet meer bevaarbaar is, dan alleen bij springtij. — Zoodra de regens zullen verminderd zijn, zal het noodige worden gedaan, om de thans zich gevormd hebbende uitwatering af te dammen.

Den 12den December werd het berigt ontvangen, dat in de afdeeling Manna, op den 22sten, 23sten en 24sten November te voren, zulke zware regens zijn gevallen, dat al de rivieren buiten hare oevers zijn getreden, hetgeen aan de digtst bij zijnde sawahs en ladangs veel schade heeft berokkend, vooral doordien de padi, die reeds op de sawahs was overgeplant, geheel verloren is gegaan. De noodige bevelen zijn gegeven om te zorgen, dat voor de beschadigde of vernielde padi ten spoedigste andere in de plaats worde geplant.

Ter hoofdplaats Benkoelen is men op den 13den December jl. begonnen, met bij de ladingplaats aan het havenhoofd een steiger te maken van koraalsteen.

Den [illegible] December zijn ter hoofdplaats aangekomen twee inlanders van Padang, bestemd om der bevolking onderrigt te geven in de rijstkultuur.

In de verschillende afdeelingen zijn thans zeven dergelijke personen van Padang aanwezig. Alle hoop bestaat, dat deze maatregel zeer gunstige rezultaten zal opleveren.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

LONDEN, 18 Maart. Naar men verneemt zou lord Cowley in een gisteren gehouden gesprek, zoodanige mededeelingen hebben gedaan, dat men de hoop voedt op de mogelijkheid eener minnelijke vereffening van de geschillen.

ROME, 17 Maart. Er is aan de pauselijke regering geene aanzegging gedaan van het zenden van nieuwe Fransche troepen. Het is veeleer mogelijk, dat binnen kort eene pauselijke nota aan den Franschen gezant, den hertog de Grammont zal worden gezonden, waarbij de spoedige ontruiming van Rome zal worden geëischt.

TURIJN, 17 Maart. Brieven van de grenzen melden, dat de Oostenrijkers toebereidselen maken om door mijnen de brug van Buffalora over den Ticino in de lucht te doen springen.

Het getal der hier aangekomen vrijwilligers, bedraagt ruim 6000.

Men leest in de Tweede Editie der *Amst. Courant*:

ROME, 17 Maart. De Paus heeft aangekondigd dat er geene versterking van vreemde troepen meer naar Rome zal gezonden worden.

LISSABON, 17 Maart. De hertog van Terceira heeft op 's Konings last een nieuw kabinet gevormd. Het bestaat uit: den hertog van Terceira, minister-prezident en minister van Oorlog; Fontes, Binnenlandsche Zaken; Ferras, Justicie; Ribeiro, Financiën; Terpa, Openbare Werken; Ferreiro, Marine. — Aan het kontrakt met de heeren Morton Peto zal geen gevolg worden gegeven.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 17 Maart. Lord Cowley is te Calais en zal heden te dezer stede aankomen. Zijne terugkomst kan worden beschouwd als een schrede verder tot een volmaakt goeden of volmaakt slechten toestand. Intusschen blijkt uit de laatst ontvangene berigten, dat tusschen de aan Oostenrijk onderworpene bevolkingen in Italië de geest van vijandigheid tegen dat rijk zich meer en meer verheft; terwijl in Duitschland een soort van stilstand in de patriottische manifestatiën wordt opgemerkt, en de Duitsche gevoelens, die eerst tegen Frankrijk waren gerigt, nu evenmin het Oostenrijksche goevernement sparen.

— Verscheidene Fransche bladen bespreken het artikel van den *Moniteur*. Het *Journal des Débats* onder anderen, 't welk beweert, dat dit artikel met dat van den 5 Februarij jl. niet strijdig kan zijn; maar beschouwt beide veeleer als in verband met elkander; want het tweede beoogt Duitschlands bekommering te temperen, terwijl het eerste diende om aan die geruchten en gewaagde tijdingen een einde te maken, welke zoozeer de bekommering gewekt hebben.

Het blad juicht hartelijk de nieuwe verklaringen van den *Moniteur* toe en wenscht vurig dat zij er toe leiden om Duitschland gerust te stellen, want, zegt het, de gespannen toestand, waarin thans de bevolkingen van den Duitschen Bond zijn is een magtige aansporing voor Oostenrijk en bijgevolg een groot en dringend gevaar voor den vrede.

— In een korrespondentie van den *Nord* uit Parijs leest men, dat de door het artikel van den *Moniteur* gemaakte indruk goed is.

Vooral zijn de zinsneden, waarin het goevernement verklaart, „dat het zich met de onrustbarende Italiaansche quæstie eeniglijk bezig houdt om die eenparig met zijn bondgenooten en in het belang van den Europeschen vrede tot een oplossing te brengen," opgemerkt. In die woorden is dus duidelijk het denkbeeld opgesloten om door middel van diplomatische onderhandelingen de rampen des oorlogs te verhoeden, altans de hoop zoo niet de zekerheid om die rampen, door de medewerking der overige mogendheden zoo min mogelijk algemeen te maken. Men merkt ook de wending op in de taal der Engelsche en Pruissische bladen en den nadruk waarmede de *Moniteur* elk voornemen aan het Fransche goevernement toegeschreven, om aanvallenderwijze te handelen, logenstraft.

Voor het eerst spreekt de *Moniteur* op officiële wijze van het gewigtig feit der overeenstemming, die tusschen Pruissen en Engeland heerscht om Oostenrijk naar goeden raad te doen luisteren. Van lord Cowley zal men moeten vernemen of die raad is aangehoord.

— In hetzelfde blad leest men, dat er gesproken is van een manifest, 't welk het Sardinische goevernement voornemens was uit te vaardigen ten einde in zekeren zin Napoleon te dwingen de door hem aan Piëmont gedane beloften te vervullen; dat berigt is geheel ongegrond; 't is waar, dat het Turijnsche kabinet in plaats van een manifest een memorie naar Parijs heeft gezonden, waarin de „aanrandende daden", waaraan sedert eenige maanden Oostenrijk zich overgeeft, worden aangewezen.

— Ten aanzien der zamenhechting van de voorsteden aan Parijs is de openbare opinie steeds dezelfde. Vele belanghebbenden zijn er tegen en doen al het mogelijke om de beraadslagingen in het Wetgevend Ligchaam ten hunnen voordeele te doen neigen. Daarentegen is de groote menigte en de loontrekkende klasse met dat plan zeer ingenomen. In de voorsteden is 't het onderwerp aller gesprekken, waarvan de onveranderlijke konkluzie deze is: „De Keizer wil het, 't zal alzoo gebeuren. Bovendien is hij in deze aangelegenheid aan 't goede eind." Terwijl de arbeiders zeggen: „De uitbreiding tot aan de vestingen geeft voor vijftien jaren brood en werk aan het departement der Seine."

— Gisteren verhaalde prins Napoleon op zeer levendigen toon de handelwijze der administratie van den Lyonschen spoorweg ten aanzien van Sardinische onderdanen. Van deze zijn er omstreeks twee duizend in Frankrijk, die tot de kontingenten behooren, welke in Piëmont onder de wapens worden geroepen. Nu heeft de Sardinische konsul te Parijs zich tot genoemde administratie gewend, om voor de Sardinische onderdanen, die verpligt zijn naar hun land terug te keeren, eene vermindering van vracht te erlangen; doch de administratie van den spoorweg heeft bepaald geweigerd daaraan te voldoen. Het geldt een verschil van 35 frank voor ieder man, 'tgeen over de 2000 Sardinische onderdanen geslagen, aan het Piëmontesche goevernement een tamelijk groote uitgave zal veroorzaken, indien het de terugkomst dier lieden wil vergemakkelijken.

— Luidens een *Algemeene Korrespondentie*, zou er van 'tgeen gezegd is nopens de vervanging der Fransche troepen te Rome door eene Spaansche divizie niet de minste spraak zijn geweest.

— Te Marseille zijn tijdingen ontvangen uit Konstantinopel, loopende tot 8 dezer. Daaruit blijkt, dat de materiële toestand vaa het Turksche rijk allerongunstigst is, zoodat de Turken bijna wanhopen aan een betere toekomst. De divan mist alle kracht en wordt geheel en al beheerscht door de gebeurtenissen. In ééne zaak toont de Porte wilskracht, die daarin bestaat om zich tegen de unie der vorstendommen te verzetten, niettegenstaande de Engelsche gezant haar verklaard heeft, dat zijne regering bereid is om de dubbele verkiezing van kolonel Couza als een feit aan te nemen, en hem dus te erkennen.

De Porte tracht overal manschappen voor de militaire dienst aan te werven, hoewel die pogingen over het algemeen weinig gelukken. De redifs dezerteren in grooten getale. Het vormen van de voorgenomen legerkorpsen ondervindt hinderpalen. Evenwel heeft de Porte besloten, 20,000 man naar Kars te zenden.

De betrekkingen tusschen Turkije en Perzië zijn zeer koel. Perzië trekt een aanzienlijk legerkorps bijeen in Khorassan.

De Sultane Fatime zal weldra met Osman-Pacha in het huwelijk treden.

De staat van zaken in Bosnië is van dreigenden aard. De berigten uit de overige provinciën luiden niet beter.

ENGELAND.

LONDEN, 17 Maart. De *Times*, het artikel van den Franschen *Moniteur* analyzerende, gelooft dat Duitschland zich niet veel zal storen aan het beroep, dat het orgaan van het Fransche goevernement op dat land doet, en hoopt integendeel, dat de Duitsche bevolkingen en Regeringen de aangenomen houding niet zullen verlaten, wijl deze, volgens het blad, waarschijnlijk het gereedst tot een minnelijke schikking moet leiden, en dat de eenheid en geestdrift in Duitschland, welke den toorn des *Moniteurs* doen ontvlammen, in den tegenwoordigen gevaarlijken toestand voor Europa een zeer geruststellend teeken zijn.

— Onder de aanzienlijken, die tot de kommissie behooren, ingesteld ten voordeele der Napelsche ballingen, zijn grootendeels al de hoofden der Whigs en liberalen; zij, die aan het bewind zijn, hebben natuurlijk een meer behoedzaam gedrag moeten houden; evenwel behooren tot die kommissie de heer Gladstone en de attorney-generaal van Ierland. Men heeft reeds voor een aanzienlijk bedrag ingeschreven, en een tweede inteekenlijst is geopend.

— Het proces van de Ieren, beschuldigd van deelneming aan het geheime genootschap Phoenix is uitgesteld. De jury kon het niet eens worden ten aanzien harer uitspraak.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 15 Maart. De direktie van den keizerlijken spoorweg heeft aanschrijving gekregen, om op de linie Botzen-Verona, binnen 10 dagen zoodanige toebereidselen te maken, dat daarop zonder ophouden troepen kunnen vervoerd worden.

— Een telegram uit Milaan meldt, dat de goeverneur-generaal ter gelegenheid van een gisteren gegeven diner verklaard heeft, dat men weldra de verzekering zou ontvangen dat de vrede niet zal worden gestoord. In militaire kringen was men een ander gevoelen toegedaan.

— Bij de Oostenrijksche bladen heeft Pruissens houding groote ontevredenheid gewekt. De *Ost Deutsche Post*, de *Presse*, de *Wanderer* enz., geven door scherpe artikelen aan hunne verontwaardiging lucht.

BERLIJN, 17 Maart. In de Tweede Kamer van Hannover heeft de heer Benningsen, die zich zoo heftig had uitgesproken tegen de eerzucht, welke aan het tweede Fransche Keizerrijk wordt toegeschreven, niet minder de politiek van het Weener kabinet bestreden, welke, volgens den spreker, grootendeels de schuld draagt der tegenwoordige Europesche krizis. Door middel van den Duitschen Bond, zegt hij, verzet Oostenrijk zich tegen de algemeene ontwikkeling in Duitschland, het miskent ten zijnent de godsdienst-vrijheid, en veroorlooft het Italiaansche goevernement een administratief stelsel te volgen, geheel in strijd met de behoefte en den zin der bevolkingen. Derhalve, wil Duitschland zich met Oostenrijk vereenigen om het bij te staan in de verdediging van zijne regten, dan moet zijnerzijds Oostenrijk aan de voorgestelde grieven regt laten wedervaren. — Verscheidene redenaars hebben in denzelfden geest gesproken.

Een artikel in de *Koln. Zeit.* is in overeenstemming met de denkbeelden, in de rede van den heer Benningsen voorgedragen, en zal vermoedelijk zoowel te Weenen als te Parijs niet onopgemerkt blijven.

— Volgens berigten uit den Kaukasus, over St. Petersburg ontvangen, heeft de generaal Ewdomidoff met zijn legerkorps den 7/19 Feb. jl. het beleg geslagen voor Wedon, de hoofdstad van Schamiley. Deze plaats is versterkt, en de vijand scheen zich hardnekkig te willen verdedigen. Men verwacht een uitvoerig rapport hieromtrent. De stam Pshok, in Abasie, heeft zich den 28n Jan. aan Rusland onderworpen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 18 Maart.

BEVALLEN (14 Maart): C. L. Krom, geb. Weissmann, Z.

OVERLEDEN (10 Maart): C. C. Schmidt, 56 j. - A. W. F. Steel, 33½ j. - G. Jansen, wed. J. B. Ratté, 73 j. - H. C. Brasz, 48 j. - (11 Maart): J. H. Bruins, geb. Waltman, 44 j.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 27,45 à —		Pruissische	f 34½	à —
Napelsche	„ —,—	„ —	Spaansche	„ —,—	„ —
Diverse	„ 11,67½	„ —	Hamb. Russ.	„ 33⅝	„ —
Engelsche	„ 11,05½	„ —	Russ. in Z. R.	„ 34½	„ —
Fransche	„ 56½	„ —	„ „ P. R.	„ —	„ —
Belgische	„ 55¾	„ —	Polen „ Fl.	„ 26¾	„ —

Nation. Met. f 30.—.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,65 à 9,75
Oude Gerande Dukaten	„ 5,50 „ 5,60
Wigtige Souvereinen	„ 11,70 „ 11,80
„ Pistolen	„ 9,55 „ 9,65
Stukken van 20 Franks	„ 9,35 „ 9,45
Baren Goud en Speciën à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn	9½ à 10½ pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	f 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	„ 2,33 „ 2,36
Brabandsche Kroonen	„ 2,65 „ 2,70
Fransche	f 2,70 f 2,75
Pruissische Daalders	„ 1,74 „ 1,77
Zilver f 1000 fein	„ —,— „ —,—
„ 900 „ 700	f 104,20 à 105,—

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55 13/16	2/m. Livorno	f 39¼
Zigt „	„ 56 3/16	„ Napels	„ 78
2/m. Bordeaux	„ 55⅜	3/m. Petersburg	„ 172
½/m. „	„ 55¾	6/w. Weenen	„ 103
3/m. Madrid	„ 239	„ Augsburg	„ 99
„ Cadix	„ 241	„ Frankfort	„ 99¾
„ Sevilië	„ 238	2/m. Hamburg	„ 35 3/16
„ Bilbao	„ 238	Zigt „	„ 35⅜
„ Lissabon	„ 41	2/m. Londen	„ 11.70
„ Porto	„ 41	Zigt „	„ 11.75
2/m. Genua	„ 45¾	Rotterdam	„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 17 Maart. België 2½ pc. 55.50p; 4½ pc. 96.50; Metal. 65.—; Nation. 67.50; Spanje 1½ pc. 29.12½; 3 pc. 39.62½ g.

PARIJS, 17 Maart. Rente kont. 4½ pc. 94.10, op Maart 3 pc. 67.85; Credit mobilier 773; Fr.-Oost. Spoorw. 527; Spanje 1½ pc. 29½; 3 pc. 39½; Rom. Leening 85.

MADRID, 16 Maart. Spanje 3 pc. 41.60; 1½ pc. 30.90.

LONDEN, 17 Maart. Cons. 95⅝; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko [illegible] 4½ pc. Peru 91; 3 pc. id. 74¼; 4½ pc. id. [illegible]; Grenada uitgest. 5½; id. werkelijke 19¼; [illegible]; 2¼ pc. id. 17⅛; 3 pc. Port. 46; 3 pc. Spanje [illegible]; [illegible] id. 30⅛; Coupons 5⅛; Amortis. 9; 4½ pc. Russen [illegible] pc. id. 110½; 2½ pc. Holland 65; 4 pc. id. 100½. Illinois Shares 65; id. 7 pc. Oblig. 81; Sardinië 82; Turken 16⅝.

WEENEN, 17 Maart. Met. 5 pc. 72.70; Nat. 75.50, Bank-Aktiën 850; Noord-Bahn akt. 162; Credit Anst. 183; O.-Fr. Spoorw. akt. 230; Lomb. Venetiaans. 93.—; Nieuwe 103.—; Wissel op Londen 3/m. 11.06; Goud 9; Zilver —.

BERLIJN, 17 Maart. Stiegl. 5de serie 102½; 6de id. 106½; Rusland 5 pc. 109; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99⅝; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 20¼, Parijs 79⅝, Hamburg 151⅝, Amst. 141¾, Weenen 89, Petersburg 99, Diskonto 4.

HAMBURG, 17 Maart. Mexikanen 4½, Spanje 3 pc. 37¼; 1½ pc. 28, Rusland 5 pc. 104, 4½ pc. —, Vereinsbank 97¾, Noord-Duits. bank 80¼, Wissel op Londen 3/m. —.—; Amsterd. —.—, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 17 Maart. Metalliek 5 pc. 64, Spanje 3 pc. 39½; 1½ pc. 29⅝, Wissel op Londen 116⅞, Weenen 104¾, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Fonds	Rente	17 MAART	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	105¾		
Nederl. Bank	4 „			
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	62⅛	62½	62 7/16
Dito Dito	3 „	74¾	75¼	75¼
Dito Dito	4 „	96⅝	97	96⅞
Amortis. Syndik.	3½ „	92¾		
Aand. Handel-Maatsch.	„	14 ¾	141	
Oost-Ind. Leening	4 „			
Aand. Holl. Spoorweg				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „	99⅞		
Maatschappij van Weld.	4 „			
België, Cert. Adm. B. bk	2½ „			
Dito bij *Rothschild*	2½ „	51¼		
Frankrijk, Certifikaten	3 „			
Spanje, Obligatiën	1½ „	29⅝	29⅞	29⅞
Dito	3 „	43	43⅜	
Dito Binnenl.	3 „	39 7/16	39 11/16	39 11/16
Amortisable Schuld		8¾		
Bewijzen Coupon		5⅛		
Crediet Instel. bij *Prost & Co.*				
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	44⅜	44 13/16	44 13/16
Dito 1856	3 „	44	44⅜	44⅜
Dito Uitgestelde				
Rusl. Obl. bij *Hope en C^o^.*	5 pCt.	103⅜	103½	
Dito bij idem 1828/1829	5 „	101¾		
Cert. bij idem 1831/1833	5 „			
Dito bij idem 1840	4 „	84¼		
Dito bij *Stieglitz*	4 „			
Dito Nieuwe	4 „			
Dito 5de Serie	5 „			
Dito 1855, 6de Serie	5 „	100 1/16	100⅛	
Dito adm. te Hamburg	5 „			
Dito dito te Londen	5 „			
Dito dito dito	4½ „			
Inschrijving in Assignat.	6 „			
Certifikaten van dito	6 „			
Spoorweg Aktiën	5 „			
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f			
Obligatiën	4 pCt.			
Pruissen, Obligatiën	4½ „			
Aandeelen 1854	3½ „			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 „			
Dito dito	4 „	54⅝		
Dito Metalliek	5 „	61⅜	62 5/16	61¼
Dito Rente Amsterdam	5 „	74	74⅜	74⅜
Dito Nationale 1854	5 „	64 5/16	64⅞	64 13/16
Dito dito	2½ „	32 5/16	32⅝	32 9/16
Weener Bank-Aktiën	f	912	920	
Dito Aand. fl. 250, 1839	„			
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.	306		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 „			
Dito bij *Rothschild*	5 „			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 „			
Dito	3 „			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 „			
Dito 1839 van £ 100	5 „			
Dito 1843 „ £ 100	4½ „	97		
Dito 1852	4½ „			
Dito 1858	4½ „	91		
Sardinië	5 „			
Peru, Geldl. 1854	4½ „			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	„	15½	16	
Venezuela, dito 6 pCt thans	5 „			
Dito Uitgestelde	2½ „	15 11/16		
Grenada, Obligatiën	3½ „	16⅞	17	
Dito Uitgestelde		5 3/16	5¼	
Mexiko dito	3 „	18 11/16	18¾	
Nrd Amer., Ph. *Hope en C.* Lr. A	f			
Dito dito	„ B „			
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorweg-Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt	81⅞		
Louisiana	5 „			
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 „			

Handel-Maatschappij kontant —; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg doorgef. 233½; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

De Binnenlandsche fondsen waren aanvankelijk in flaauwe stemming, edoch hebben zich later merkelijk verbeterd de Buitenlandsche, inzonderheid de Oostenrijksche, sluiten in eene williger stemming.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 18 Maart.

Tarwe onveranderd; 126 ℔ o. b. Poolsche f 300; 160/2 ℔ n. Bovenl. f 255, 257.

Rogge tot vorige prijzen verkocht: 118 ℔ Petersb. f 162; 121 ℔ dito f 170; 116, 120 ℔ dito f 160, 168.

Garst f 3 hooger; 105 ℔ Friessche Winter f 153.

ROTTERDAM, 17 Maart. Tarwe: 164/2 ℔ n. Hooglandsche Kleefsche f 280; 160/2 ℔ n. Kleefsche f 255; 165/2 ℔ j. Bovenl. Ris f 280. — Rogge: 148/2 ℔ Fransche f 180.

SCHIEDAM, 17 Maart. Moutwijn f 15,50; Jenever f 21,—; Amst. Proef f 22,25 per Ned vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 1,— per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 17 Maart. De Jonge, Petrus Jacobus, Venetië.
HELVOET, 17 Maart. Heneaux, St. Louis, Vannes.
BROUWERSHAVEN, 17 Maart. Janzen, Brouwershaven, Rott. n. Batavia.

UITGEZEILD:

TEXEL, 17 Maart. Flora (st.), Londen.
HELVOET, 17 Maart. Ary Scheffer (st.), Havre.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 18 Maart, in lading naar:

Frankfort.	M. Grünewald, Frankfort N°. 13.
Maintz.	J. Loehr, Mainz N°. 1.
Keulen.	H. Berns, Wilhelm.
Maastricht.	B. van Mullekom, Stad Maastricht.
Urdingen.	J. v. d. Pluim, Vrouw Elisabeth.
Keulen.	W. Vogel, Cöln N°. 14.
Mannheim.	G. Itschert, Delphin.
Dusseldorp.	W. Brugman, Niederrhein N°. 5.
Duisburg.	A. Bleidenstein, Robinson.
Mainz.	J. Hammer, Mainz N°. 3.
Ludwigsh. en Manheim.	J. Egberts, Matthieu Wassenberg.

AMSTERDAM, 18 Maart, vertrokken naar:

Keulen.	F. Schuller, Cöln N°. 30.

Rijnhoogte. ARNHEM, 17 Maart 23 p. 7 duim.
KEULEN, 16 „ 8 vt. 5 „

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 21 Maart, des avonds ten 6 ure.

1. Huis en Erve, Leidschegracht, II 24. — 2. De helft in eene Kavel. Weiland, Buikslotermeer, Gem. Nieuwendam, groot b. 7.9690. — 3. Huis en Erve, Prinsengracht, HH 306. 4. Dito, O. Z. Armsteeg, benevens een dito, in de Bethlehemsgang, M 300 en 301. — 5. Huis en Erve, St. Olofspoort, M 423. — 6. Huis, Tuin en Erve, Haarlemmerdijk, TT 471. — 7. Huis en Erve, Prinsenstraat, SS 412. — 8. Dito, Prinsengracht, NN 555. — 9. Dito, Prinsengracht, SS 514. — 10. Dito, Palmgracht, QQ 855. — 11. Dito, als voren, in den Vlasbooms-gang, QQ 854. — 12. Huis, Tuin en Erve, als voren, hoek Vlasboomsgang, QQ 853, te zamen in slag. — 13. Een ledig Erf met afdak, Driehoeksstraat, [illegible]

Advertentiën.

LA SEMAINE DES FAMILLES

REVUE UNIVERSELLE

SOUS LA DIRECTION DE

M. ALFRED NETTEMENT.

LE FOYER DES FAMILLES.

Magasin Catholique Illustré

SOUS LA DIRECTION DE

M. PAUL DU CAUX.

Op beide bovenstaande geïllustreerde werken kan men bij den ondergeteekenden inschrijven. [illegible] aanbevelingswaardig door degelijkheid en verscheidenheid van inhoud, netten druk, fraaije platen en goedkoopen prijs. Van *la Semaine des Familles* verschijnt te Parijs 's wekelijks eene afl., doch kan hier te lande niet per post uitgevangen worden, wijl het dan aan zegel is onderworpen; men ontvangt alzoo eenige afl. tegelijk, elke afl. van 16 pagina's kl. folio en voorzien van 4 schoone gravures in den tekst. Men betaalt niet meer als te Parijs, namelijk f 5.— voor een jaar. Dit werk is met 2 October 1858 begonnen.

Le Foyer des Familles wordt sedert Januarij in maandelijksche afleveringen uitgegeven, ofschoon onder een nieuwen titel, is het eene voortzetting van het steeds gunstig bekende *Magasin Catholique*. Eene andere redactie en uitgever wenden op nieuw hunne pogingen aan om het vertrouwen dat deze onderneming sinds jaren heeft genoten, waardig te blijven. De prijs van dit werk is f 3.75. De vele inteekenaren die de ondergeteekende op dit werk heeft en welke steeds toenemen, is eene genoegzame aanprijzing.

C. L. VAN LANGENHUYSEN.

Bij bovengenoemde is verkrijgbaar:

SIMON TURCHI

OF

DE ITALIANEN TE ANTWERPEN (1550).

Historische Taferelen uit de XVIe Eeuw

door HENDRIK CONSCIENCE.

Twee Deelen.

Met acht platen door Ed. Dujardin. Prijs f 2.20.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.